

Szerkesztőségi iroda

Sepsi-Szentgyörgyön
Csiki-utca, Mathovics-féle
ház, földsz.
a lap szerkesztési részét illető
kérdésekkel küldendők.

Kiadó hivatal:

FERNSTEIN MÁRK

könyvnyomdája
hová a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A „Háromszéki házilpar-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen laphten-
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTEK

Helyben házhoz hordva, vagy
vélközre postán küldve

Egész évre . . . 6 ft — kr.
Fél évre . . . 3 ft — kr.
Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit-sorért, vagy
annak helyéért 6 kr.
Bélyegdíj külön 30 kr.
Nyiltér sora 15 kr.

Budapest, október 15.

Odaát Ausztriában nagy parlamenti harcok készülnek a politikai helyzet eddigi urai, az osztrák-német alkotmányhú párt és a csehek közt, a kik a most megnyitott reichsrathban végre Taaffe miniszterelnök biztatására elfoglalták rég üresen álló helyzetüket.

A csehek még alig melegegtek meg a reichsrathban, még alig jutottak a kormányzat gyakorlatainak egy részéhez, melyet még az alkotmányhú párttal kell megosztaniok, már is előléptek programjukkal, mely az alkotmány megváltoztatását célozza. E program az ó-csehek fő lapjában, a prágai „Politik”-ban jelent meg s csak idő kérdése, hogy mikor fog a reichsrath elé terjesztetni pozitív javaslat alakjában, — de addig is élénken emlékeztető a cseh tervekre, melyek a csehek reichsrathba lépését előidéztek.

A cseh szláv nép, s mint ilyen, magán viseli a szláv karakternek minden jellemvonását. A szláv faj szívós, czélját szakadatlanul szem előtt tartó s egyuttal nagy előszeretettel viseltetik az ármány s a cselszövény iránt. Könnyű kedélyű, erélytelen, csizmák iránt lelkesülő a magyar, egyenes és becsületes a német, udvarias és elhatározott a francia, nyers és erélyes az angol, szívós és képmutató a szláv. Nem árt, ha a népek lélektanának egy némely tételét a konkrét politikára is alkalmazzuk.

A csehek hosszú elmaradás után s jobbra-balra való hosszas alkudozások után beléptek az osztrák reichsrathba. A reichsrathnak ez által hirtelen egészen más, eddig ismeretlen phisognomiája lett, mely nem egy talányos feladat megfejtésével fogja szaporítani még az államférfiak gondjait. — Mert téved az, ki azt hiszi, hogy a csehek belépésének nincs más jelentősége, mint hogy azáltal az osztrák reichsrath végre teljessé lett.

Mert hisz alig hogy megnyitott a reichsrath s már is mit látunk? A villányos feszültség már is beállott az ellentétes elemek: a németek s a cse-

hek között. Okot rá az adott, hogy a csehek a képviselői eskü letétele előtt „jogóváukat” a trón zsámolyához juttatták. Bármily jámbor színezetű legyen is ezen okmány, a selymes patának mégis érezhetők a körmei; első óvatos kísérlet az, feszítő ékkel megközelíteni a mostani alkotmány eresztékeit.

S a küzdés a csehek s a németek közt már meg is kezdődött. A felsőházba beléptt négy cseh magnás ott is előterjeszté a cseh „jogóvást” és Schmerling lovag a legkerekebben s legsimogatlanabb szavakkal alkotmánytalannak s érvénytelennek nyilvánította azt. Mily ironiája fekszik abban a sorsnak, hogy éppen a csezentralizáció főbajnokának kelle ma a cseh federalisták törekvések ellen a dualizmus védelmére föllépni, Schmerlingnek, kit éppen a dualistikus államforma életbe léptetése buktatott meg.

A tény tehát az, hogy a cseheket a Hohenwarth-féle rendszer megbukása nem tette okosabbá, ismét annak életbe léptetését akarják megkísérteni. Mert ma már bizonyos, hogy ha Taaffe-nak nem sikerül levarázsolni az általa felidézett szellemet: ez Hohenwarthot fogja rövid idő alatt a helyzet urává tenni, s Hohenwarth neve, federalistikus rendszereinek föléledésével a szláv hegemoniát jelenti Ausztriában.

Mint cikkünk elején említők, a csehek már most előléptek programjukkal, mely oda megy ki, hogy Ausztriában előbb-utóbb alkotmányváltozásnak kell történni. E programnak most még selymesek a patái. A csehek kimondják, hogy a dualizmus bántani nem akarják, persze ne-hogy a magyarokat megsértsek s azokat idő előtt ellenségeiké tegyék; de czéljuk, hogy a delegációk hatásköre kiterjesztessék, s egyuttal hogy a szláv kormányok és községek minél több önkormányzati joggal ruháztassanak fel. A delegációk hatáskörének kitégítése nem czéloz kevesebbet, mint hogy a monarchia súlypontja e közös testületbe helyeztessék át s a magyar or-

szággyűlés hatásköre egy tartománygyűlés niveaujára nyomassék le. Mely törekvéssel éppen ellenkező a magyar tendenzia, mely a magyar országgyűlésnek ingerenciáját a külügyek vezetésére növelni akarja.

A csehek törekvései tehát nyilvánvalólag olyanok, melyek teljesedése a monarchia eddigi alkotmányának átalakulását s a dualistikus államrendszernak federalistikussá való átalakulását idézné elő.

Jó volt a csehek e törekvését nekünk még idejekorán a maguk valóságában megismernünk. A magyar kormány ében van, s a magyar országgyűlés nem kevésbé s rendületlenül el van határozva megóvni az utolsó betűig azon jogokat, melyek Magyarországnak a monarchiában a dualistikus államforma által biztosítva vannak. S Andrásy is idehaza van, a maga meg nem fogyott, sőt hatalmában nőtt tekintélyével, mely elhatározó sulyu minden politikus előtt mind itthon, mind a külföldön. A dualistikus államforma megismosítá a monarchiát, fölemelte tetszalotti állapotából a hatalomsúly olyan fokára, minőt már rég nem élvezett. S mindezt Magyarország jogos kívánatai alapvető részének kielégítő része idézte elő. Ausztria belügyeibe nincs beleszólásunk, habár a csehek kielégítése végett ott most oly experimentumok látszanak is végbemenni, melyeket mi a monarchia nemzetközi állására nézve kezeltatott vállalatnak tartunk. De ez experimentumoknak nem szabad a dualizmust érinteniök, mert az a mi jogainknak biztosítója s így azt Magyarország védeni fogja körömszakadással.

N.

A vallás és közoktatásügyi miniszter által a középiskolákról legközelebb a képviselőház elé terjesztendő törvényjavaslat, a középiskolák állami felügyelete iránti határozmányokat is tartalmazni fogja.

TÁROZA.

Temetőben.

Budapest, 1879. okt. 15.

Az ősz beállt s a temető látogatói napról napra szaporodnak. Mindenki siet fölkeresni elhunyt kedvese sirját, míg a szép idő tart, — télen ugy sem sokszor látogathat ide. S van is valami meghatón szép a temetőben ősszel. Míg a fák lombjai frissék, zöldek, a mig ős, illatos virág díszlik a gonddal ápoltt sírhalmokon, addig, bármit beszéljenek, a kép benyomásából hiányzik az összhang. — Ez az ősz, virágzó élet teljességgel nem való a halottak országába. Hanem mikor az alábörülő ágak lombjai sárgulni kezdenek, lábunk alatt minden lépésnél megzörren a száraz levél, a sirdombok virágai halványak, félig már elhaltak, és midőn a száraz virágkorókat bánatosan zörgeti az ősi szél: akkor a temető képe megragadja a legközhányósebb lelket is, melancholikus hangulatot kelt és az ember csaknem örömmel időz a szomorúság e birodalmában.

Talán ezért is van, hogy ősszel sokkal többen járnak ki a temetőbe. Alig mult el a déj, már is csoportosan jönnek felnőttek és gyermekek vegyesen. Legtöbbször a kezében egy-egy koszorú van. Ez itt Budapestben különben is divat: talán a világ egyik városában sem költeneke annyit koszorúra, mint nálunk. Hadd lássák, mily gyöngéd kegyelettel őrzik az elhunytak emlékeit! Jönnek elegans nők és mély gyászba öltözött, igen csendes, hallgatag öreg asszonyok. S ha az ember egy sétát tesz, minden második-harmadik sir mellett talál egy-egy komoly, elgondolkozó férjet, ki a kis padon ülve, tenyerébe hajtott fővel elméláz és lelkeben visszavarázsolja azt az eltűnt és vissza nem

térő boldog időt, midőn azzal, ki most a föld alatt nyugszik, édes napokat töltött el örömmel, megelégedésben. — Emitt egy fiatal hölgy, ki friss koszorúval cseréli fel a feledhetlen férj sírkövén az elszáradtat. Ott egy tisztas matrona kötőget élte javában elhunyt fia sirja mellett, mig odább unokái játszanak, kergetőznek a sírok között, fogalommal sem birva arról, kit vesztettek el abban, kinek sírkövére le nem tudja venni a jó nagymama koronkint könyekkel megtelt szeméit.

**

Vannak, a kik állandó látogatói a temetőnek egész éven át. El se tudnának lenni anélkül, hogy minden istenadót délután, ha csak a rossz idő meg nem akadályozza — ki ne jöjjenek ide s pár órát ne töltsenek annak a sirjánál, a ki, mig élt, oiy kedves volt előttük. Ugyazólva csak akkor élnék, mikor ott ülnek a kis, zöldre festett kerítésen belül, — s ha az ember figyelemmel nézi őket, úgy tetszik, mintha formális társalgás folyna a látogató és a sirban nyugvó között. S a temető e rendes látogatói közt bizonyos nemű ismeretség, mondhatnók lelki rokonság fejlődik ki. Sajátságos rokonszenv támad bennök egymás iránt, habár névről alig ismerik egymást s vagy éppen nem, vagy csak nagy ritkán s akkor is minél kevesebbet beszélnek egymással. Halkan köszöntik egymást s tovább mennek. Hanem azt tudják, hogy ki kit látogat s tudják, hogy azt, a kit naponkint fölkeresnek, szeretnék. És a szeretetnek ez a közössége képezi a benső kapcsolatot közöttük.

**

Jön egy elegans férfi, karján egy nagyon halvány arcú szép fiatal nővel. Utjokból a szűk megyén tisztelőteljesen tér ki mindenki, még az az öreg anyóka is, a ki már huszonöt esztendő óta

jár ide. Nem, mivel azok az előkelő osztályhoz tartoznak, hanem mivel a még friss sebek fájdalmasabbak, mint azok, melyek már évek óta viselünk és a friss fájdalomnak kiváltása van a régiek fölött.

— Nehány nap előtt temették el egyetlen gyermeküket — mondja egy éltés anyóka szomszédjának, a ki komoran néz utánok.

— Nekem férjem és hat gyermekem nyugszik itt, — válaszol emez.

— De nem most vesztette el őket!

— Az utolsó két év előtt kísértem ide, — mond ez ismét és elfordul, átadván magát szomorú emlékeinek.

**

Hanem fordulnak elő kevésbé megható jelek is.

— Hogyan uram, ön itt? — szólítja meg egy fiatal gyászos nő régi ismerősét, ki kalapján fátlyolt visel.

— Hát nem tudja, hogy két hó előtt temettem el a feleségemet?

— Azt nem tudtam, — feleli a nő, s elhallgat.

Kis idő mulva felemeli fejét s nagy kék szemével mélyen a szemé közé néz az öreg özvegy férfinak, a ki csinos ember.

— S nem fog ön újra nőszülni? — kérdi halkan.

Amaz nem válaszol, csak némán üdvözlí ismerősét s tovább megy.

**

Amott egy csinos gyászos nő négy gyermekével áll körül egy gondosan ápoltt sir.

— Az esztelen! — mondja halkan egy ott elmenő asszony a másinak. — Férjhez mehetne,

Andrássy gróf körlevele, a melylyel a monarchiának külföldön levő képviselőitől elbucszott, így szól:

"Tizenhárom évi emésztő és felelősséggel terhes tevékenység után, tekintettel az általános helyzetre, a mely nyugalomra való vágyamat lehetővé teszi, indítatva éreztet megam, hogy tiszteletteljes kéressel járuljak ő felségéhez, legkegyelmesebb urunkhoz, hogy mentsem föl a külügyminiszteri hivatalától és a császári ház miniszterségétől.

Ő felsége a legkegyelmesebben méltatta azokat, a melyekkel e kéresem támogatottam, és ennek teljesítése által újabb bizonyítékát méltóztatott adni legfelsőbb kegyelmének.

A legutóbbi tíz év cseményei korszakos jelentőséggel bírnak. Abban az állapotban voltam, hogy ő felségének szolgálatában álló minden közegetől nagyobb és rendkívüli tevékenységet kívánjak. En remélem, önként szívesen fogadjak velem azt a tudatot, hogy nem munkálkodtunk sikertelenül. Midőn megváltok állásomtól, szükségem érzem, hogy Excellenciának legmelegebb köszönetemet fejezzem ki azon odaadásáért és buzgalmaért, a melylyel támogatta törekvéseimet. Egyszersmind azon kérésemet kötöm 'ezzel össze, hogy Excellenciát hasonló odaadó támogatásban fogja részesíteni utódomat is."

Fogadja stb.

A közös minisztertanácsban, a melyet ő felsége elnökléte alatt tartottak Bécsben, végleg megállapították az 1880. évi közös költségvetést.

A delegációk összehívásának napját még nem tűzték ki véglegesen. Mint a "Fremdenblatt" írja, november végén fog ülésezni.

A reichsrath elnökéül, hír szerint Coronini gróftól, első elnökéül Smolkát, második elnökéül pedig Goedelt fogják megválasztani. A bécsi lapok jelentése szerint e tekintetben már megállapodás jött létre. A lengyelek még nem fogadták el a jelöltek ezen lajstromát, mert a club nem tette pártkérdéssé az elnököt választását állítólag azért, mert a párt egyik-másik tagja nem akar Coroninira szavazni.

Különbözők azt is jelentik, hogy a választás még most is ingadozik Rechbauer és Coronini közt, mert a lengyeleket ez esetben nem kötik le klubjuk statutuim. A csehek és a jogi párt egy hangulag Coroninira szavaz, mint a kormány jelöltjére. Azt hiszik, hogy a lengyelek közt, a kik az autista párttal szemben kötötték le magukat, sok seccionista lesz, a ki Rechbauerre fog szavazni. Az alkotmányhü frakciók gyűlése közelebből dönti el ezt a kérdést.

Az orosz zenei és szövegyok jellemzésére megemlítjük, hogy az orosz belügyminiszter felhívogszette öt hónapra a "Ruszkaja Pravda" hirlapot, a mely elkekeredett támadásokat intézett Németország ellen. Ebből azt akarják következtetni, hogy a pétervári kormány véget akar vetni a németellenes izgatásoknak. Ez nem lehetetlen, ha azt vesszük tekintetbe, hogy az orosz kormány beláthatta eddig a hirlap-háború rosz következményeit.

E fordulattal nem akarjuk összefüggésbe hozni a legújabbban ismét fölmerült hírt, hogy Gorceakoff határozottan kéri fölmentését. Könnyen megtörténhetik, hogy mind a kettő valótlannak bizonyul.

Konstantinápolyból jelentik, hogy a török minisztertanács elhatározta, hogy ezután a keresztényeket is fölveszik a hadseregbe. Ennek az lesz legelső következménye, hogy kereszténynek is látogathatják a katonai iskolákat.

Egy gazdag hivatalnok halálosan szerelmes belé s ő többre becsüli az özvegy ruhát, pedig alig képes eltartani négy gyermekét!

Egy másik sírnál nagyon ingerülten perlekedik egy nő a temetőrről.

— Tegnap óta ismét négy virágomat lopták el! — tör ki ingerülten.

— Nem járhatok mellette! — felel amaz szírazan. — Ki nem vitték a temetőből; keresse meg!

Az asszony ezzel be nem éri, a szóváltás hevesebb lesz; a szomszédok közül némelyek megbotránkozással, boszusan tekintgetnek a perlekedő felé, másokat oda csal a kíváncsiság s kört képezve a káros körül, pártjára állanak.

— Temetnek! — szól most egy hang hátul, s egyszerre vége a pörnek, mindenki elhallgat. A bus menet közeledtére részvételtjesen állnak félre két oldalt.

— Mily szép fiatal hölgy! — szól az egyik szomszédjához. — Ez is korán jutott özvegyiségre.

Utána néznek a koporsónak — s némán elosznak.

Holnap egygyel több látogatója lesz a temetőnek.

F.

A görög-török határrendező bizottság ülése, a melyet okt. 5 én tartott, mint tudjuk, sikertelen volt. A török biztosok fönttartották azon jogot, hogy megváltoztathassák a 13. jegyzőkönyvet. Azóta új utasításra várnak a görög meghatalmazottak és talán még is kapták már azt, mert a jövő csütörtökön ismét ülést fog tartani a vegyes bizottság. E közben azonban a hatalmak közvetítését is kérte a görög kormány Fournier francia nagykövét után. Az eredmény azonban nagyon csekély lett. A nagykövetek, Lazard ki vételével, szóba hozták ugyan e kérdést a portán, de a török kormány körjegyzékben szólalt föl a hatalmaknál Görögország ezen eljárása ellen és azt követelte, hogy mind a két fél hallgattassék ki.

A görög török bizottság működése még a keleti városokon szokás alkudozásoknál is lassabb és rosszabb, a melyeken legalább még is csak szól valamit az eladó és a vevő, az egyik kétszeres-háromszoros árt követel, a másik pedig az ár felét igéri. A görög és török meghatalmazottak eddig még csak követelni vagy igérni sem mertek, attól félve, hogy keveset, illetőleg sokat találnak mondani. Az eddigi huza-vonából pedig azt lehet következtetni, hogy pártfogók inspirációja nélkül sohasem fognak egyezésre jutni.

Római lapokból. A komolyabb bukeresti lapok legnagyobb indignációval írják az ellenzéki újságokról. A "Pressa" többek között ezeket írja:

"A zsidó kérdés egy komédiává változott át, a mely a kamarából színházat csinál. Ez egy oly komédia, mely már fárasztó kezd lenni.

Az ellenzék kapkod ezen az alkalmon, hogy egy egész sorjárat idézze elő a miniszterválságoknak, a melyből némi hasznót húzni remél. Igen helyesen mondá Ghika Döme herceg egyik beszédjében, hogy tulajdonképen nem is az alkotmány revíziójáról, de a kabinet revíziójáról van most már szó."

A "Romanul" pedig azt írja, hogy miután a kormány az országban kívül az "Alienae Israelit" ellen, az országban belül pedig a reakció ellen kénytelen küzdeni, ezen körülmény lehajogtsághelyett inkább új erőfeszítésre fogja a kormányt felsekeríteni, és éppen azért elszántasággal fogja az országot ezen veszedelemből megmenteni, mert meg van arról győződve, hogy a jó hazafiak a kormányt e válságos időben is támogatni fogják.

A z inség.

Sepsi-Szentgyörgy, 1879. okt. 17.

Inséges idöket élünk! — így kiált fel az ellenzék valamennyi árnyalata, s készül az e czímen megindítandó nagy politikai akcióhoz — Tisza Kálmán ellen. Távol áll a szándék tőlünk, hogy frívol módon akarjuk tárgyalni azon társadalmi s közgazdasági veszélyeket, melyekkel az idej rosz termés Magyarországot fenyegeti, teljes mértékben felfogjuk azokat a legnagyobb fontosságúnak tartjuk, hogy kormánysegélylyel s társadalmi uton azoknak lehetőleg elejét vegyük. S épen azért a legnagyobb elégtételünkre szolgált, midőn Tisza miniszterelnök mindjárt az országgyűlés most megnyílt ülészekának elején egy előterjesztésében bizonyosságát adá annak, hogy a kormány e balkörműnyét teljes figyelmére méltatva annak mekkoraságáról s helyi kiterjedéséről közegei által pontosan s alaposan informáltatá magát s kijelenté hogy e jelentések alapján az állam részéről meg fog tétetni minden intézkedést, mely a baj megelőzésére s következményeinek szelidítésére, elhárítására szükségesnek mutatkozik.

Magára a dolog lényegére nézve tehát teljesen meg vagyunk nyugtatva. A kormány, elnöke által kijelentette, hogy az államsegély alkalmaztatni fog a szükség mérve és foka szerint vetőmag s a hol szükséges, a nép megélhetését biztosító gabonácsónókkal s ehhez képest magától értetődő dolog, hogy a szükség által sújtott vidékeken az adófizetés követelése is a körülményekhez fog alkalmazkodni, vagy pedig épen az "a hol nincs, ott nem keress" magyar mondás helyességének meghajolva, teljesen felfüggesztetni.

Hanem hát ha csak azon inségesekink volnának, kiket az idej rosz termés sújtott s megfosztott forgatott tökéik becsületes kamatjától s veritékes munkájuk várt jogosan remélt gyümölcsétől. Ezeket, mint mondtuk, vigasztalón kecsgetti a társadalmi támogatás, a kormányilag biztosított államsegély. Hanem hát — hálá! — vannak ám még egyeb inségek is! S itt ne gondoljunk jó horvát testvéreinkre, kik az épen most folyó pénzügyi alkudozásokban hamis okoskodásokkal és igazi daczozal akarják kiereszkedni tőlünk ama minél nagyobb, annál jobb évi quótát, melylyel ök zsiros hivatalokkal láthatassák el korifeusaikat. Nem ezek-

ról szólunk most. Hanem mikor inségesekről van szó, kinek ne jutna eszébe a mi drága egyesült lenzékünk. Ez ám az igazi inséges párt az országos pártok közt.

Az egyesült ellenzék! Addig, míg a külpolitikai harcztartott Andrássy ellen, addig csak illett rá valahogyan az "egyesült" név. A párt Apponyista része szívesen vette a párt radikális részének támogatását, hisz nem a szegényes magyar miniszterelnökség, de a külügyminiszteri méltóság aranyalmája volt a csáberő, mely tette tüztelt egy azt lázasan igénylő Apponyit s támogatásra az Apponyit töredéket. A párt radikális része pedig a másik rész támogatását cserében vette igénybe azon nagyravágó törekvése megvalósítására, miként Andrássy révén Tiszát is ha lehetne nyeregéből kiútni s helyére letelepedni. De hát mindkét törekvés szerencsétlenül megbukott; az Andrássypolitika szilárdan áll, ha inagurálójá ez idő szerint nyugalomba vonult is, Tiszának állása pedig szilárdabb mint valaha, mind az országgyűlésen, mind az ország közvéleményében. Szegény egyesült ellenzék alól kiesett a világ feneké. Most el, hagyatottságában s árva ügyefogyottságában azon tanakodik, hogy hol vegyék ama talajt, melyen ismét lábat vetni lehessen, hogy onnét folytatásukat vehetnék ismét a Tisza ellen intézendő gánchányások. Érti a párt maga is, hogy valami elvi alapra kellene állani, mely népszerű legyen s mely nincsen meg a Tisza által megvalósításra kitűzött teendők programjában. Hanem hát ez a nagy baj, egy ilyen elvi állapot találni oly ellenzéknek, mely szörnyen bővelkedik elveknek hiányosságában. A sors által sújtott párt sorai közül egy toll forgató pártfőru közelebb a pártok állásáról megindított német cikksoroztatában az állami közigazgatást ajánlja azon archimedési pontul, honnét a Tisza-uralom világát kifordítani lehetne sarkából. Itt azonban megint az a bökkenő, hogy a közigtisztviselők állami kinevezését már rég ajánljá ugyan az egyesült ellenzék konservatív része, — mely a választott tisztviselők által teremtet köz igazgatási helyzetet "ázsiai állapotoknak" nevez. Sennyei Pált tartja mesterének, de pokolba ki vánják a pártnak az egykori balközépben szélső bali elvekkel helyet foglalt s onnét a fuziókor elszakadt részei. S azontul még az sem bizonyos hogy ha a közvélemény a közigazgatás államivételének eszméjével megbarátkozik s annak megvalósítását szükségesnek tartja, nem veszi-e fe Tisza ez eszmét is megvalósítandó feladatni soráb: — hisz már a hozzá közel álló lapoknak állandó tárgya lett e kérdés fölött pro et contra vitat kozni.

Szegény egyesült ellenzék! Résztvevő szíval figyeljük haldoklásának, ereje fogyásának szomorú symptomáit, melyek közt nem utolsó azoi lélekölő irigység sem, a melylyel a szélsőbalnal megindított inség akciózóját nézi. Boldog szélső bal! neki megvan a maga otthona megkövesül közjogi elveinek mentstvárában, honnét hol egy hol más czímen kirothonat új takarmányt harcoslón megfogyatkozott népszerűsége élelmi szereikhez; d az egyesült ellenzéknek mozdulni sem szabad, ne hogy kibillenjen lábai alól a fogyasztós talaj tetlen tündöcsében a választandó elv fölött kell be várnai minden létnek végét, a megsemmisülés mely rá egy közeli kilátásban várakozik.

A. M.

Postaforgalmunk egy év alatt.

A posta költségvetése az 1878 évre a következő összegekkel lett megállapítva: bevétel 5 millió 689000 frt. kiadás 4689000 frt, többlet 1000000 frt. Az eredmény pedig volt: bevétel 5866370 forin 00 kr. kiadás 4822223 frt, 71 kr. többlet 1044147 frt. 35 kr.

A megelőző évhez képest tehát a bevétele 4% -kal emelkedtek. 1878 június 1-től kezdve 1879 június végéig felállított 84, megszüntetett 9, engedélyezettett, de életbe még nem lépe 59 postahivatal. A postahivatalok összes szám 2024, ezek közül kincstári kezelés alatt 54. Ezer kívül csak szállítással foglalkozó állomás 40.

A levélpostai küldemények száma tett: 1878-ban 82820000, 1878-ban 88940000.

A hirlapo k száma tett: 1877-ben 3244700, 1878-ban 3404000.

A hivatalos levélpostai küldemények száma: 1877-ben 13487000, 1878-ban 15139000.

Az összes érték nyilvántartással vagy a nélkü feladott kocsi postai küldemények tették:

1877-ben 6495880 darabot, 100182 mm., 838 m. lio 701318 frt, 1878-ban 7635305 frt értékét.

A ki- és befizetett utánvételek tettek: 1877-ben 11241325 forintot, 1878-ban 11490386 forintot.

A ki- és befizetett utalványok: 1877-ben 103888438 forintot, 1878-ban 110721091 forintot.

Egy indítvány.

— Ajánlva a sepsi-szentgyörgyi nőegylet figyelmébe. —

Sepsi-Szentgyörgy, 1879. okt. 15.

Mikor a sepsi-szentgyörgyi nőegylet megalakult, egyfelől a kicsinylés, másfelől az irigység hangjai körülfogták s ostromolni kezdték a guny és lenézés többféle meg nem engedett fegyvereivel. Ezen egylet, nem tekintve az innen-onnan támadt ellenséges szándékokra, haladt csendesen a maga szépen megkezdett pályáján. Nem szándékunk ez uttal egyes kiválóbb érdemű személyek dicsergetésébe bocsátkozni, nem czélja ez felszólalásomnak. A nőegylet már eddig is sok szép jeleit adá a társadalmi szegénység, a nyomor enyhítése iránt tanúsított érzékének. Tudomásunk szerint csupán a boszniai sebesültek és az alföldi vízkárosultak javára többet összegyűjtött s részben pénzért áldozott ezer forintnál. Pedig ezen intézet alig egy éves még. Ez idő alatt nem volt inség, nem volt egységre nehezített csapás, melyet enyhíteni, melyen könnyíteni ne sietett volna.

Es ezen intézet ellen mégis emelkednek ma is panaszos hangok. Többen vannak ma is azon véleményben, hogy ez egylet, mely társadalmi célokra alakult, melynek feladata volna összetett erővel a szegénység enyhítése, nem felel meg teljesen e nemes feladatának. A magasabb szempontok arra utalnak az egyletet, hogy intézetek felállításával, gyámoltatással hasonloda oda, hogy minél kevesebb ember szorúljon segélyre, vagy más szóval — minél kevesebb legyen a gyámoltalanok száma.

Es ha csakugyan a nőegyletek célját tekintjük — ezen kívánságokat nem is tarthatjuk épen túlzottnak. Ha azonban épen a sepsizyörgyi nőegylet eddigi működését s főként fiatal korát vesszük tekintetbe, ki kell mondanunk, hogy az ily intézetek egyáltalában nem jogosultak, vagy a panaszos legalább is nagyon koraiak.

Még semmi sem késő. Az egylet nem mulasztott semmit és erejét tekintve már eddig is tett, kezdeményezett eleget. A panaszos tehát méltatlanok, sőt azok ellenében az elismerés nyilvános kifejezését méltán megérdemli ezen nőegylet.

Most azonban már — egy évi működés után — azon helyzetben vagyunk, hogy nemcsak remélhetünk, de várhatunk is még többet is a nőegylettől. Megvárjuk például, hogy a nevelés terén is mutasson életet, szokott buzgóságával karolja fel a városunkban eddig meglehetősen elhanyagolt gyermekek nevelését.

Van két kisdédóvó intézetünk, két szakképzett, szorgalmas tanítónővel, mindkettő alkalmas helyen nyitott iskolát és tanítványt, kisdédó egyikben sincs. Alig 6-8 gyermekkel foglalkoznak ez intézetekben, holott százával meg tudnók tölti bármelyiket is. E visszá állapotnak száz oka van: a legelső ezek közül a szegénység. A tanítónők nincsenek azon helyzetben, hogy a szegényebbek gyermekeit ingyen taníthassák, a tandíj egy évre 12 ft léven, csak nagyon kevés szülő hozhatja meg gyermekeért az áldozatot. A nőegyletnek tehát itt nagyon is háládos munkatere nyílnék. Ha egyelőre többel nem is segélyezhetné ez óvodákat, legalább annyit mindenestre tehetne, hogy a szegény gyermekek helyett tandíjt fizessen. A szegénység meghatározásánál könnyű volna a nőegyletnek a kellő határt megtalálni s csak azok segélyezésére szorítkozni, a kik egyáltalában nem képesek kisdédóikért fizetni. Idővel mindenestre többet kell tennie ez egyletnek a kisdédónevelés érdekében, kezdenek azonban most még ez is elég les.

Az iskolák segélyezése a nőegyletek által a nélkül sem páratlan; mindenütt, hol ilyen intézetek fennállnak, a nevelés, különösen pedig a nőnevelésre kiváló súlyt fektet az egylet. Deesen például a nőegylet évenként 300 forinttal segélyezi a polgári leányiskolát. Nem kétkedem, mert ismerem a sepsi-szentgyörgyi nők buzgóságát, ismerem áldozatkészségüket, hogy idővel ez nálunk is hasonlóan fog történni.

Egyelőre csak ennyit kívántam in litványképpen a nőegylet figyelmébe ajánlani.

Egyleti tag.

KÜLÖNFELÉK.

— „Utazás Chinába“ című operette adatot mult csütörtökön. A kisse vontatott meséjű darabban pár jellemzetes alak is van, minő pl. Lúders (Zádor) és Drummond H. (Lorándy), melyek bizonyos élénkséget kölcsönöznek a különben meglehetősen lapos operettnak. Lorándy ezúttal is tiszta szép hangon énekelt, játéka itt-ott merev, de általában kedves benyomással hat azon közöletenségre, mely szereplését különösen jellemzi. Szép duettjei voltak, melyeket a közönség méltó rapokkal fogadott. Hetényi Antonival (Marie). Ez utóbbi teljesen elemében volt s csak a karmester klimpelése s gyakorlatlan vezetése zavarták némelykor az énekesnőt, ki sokszor látható jeleit adta e miatti bosszankodásának. Zádor szintén ügye-

sen énekelt, hatalmas hangját mindnyájunk megelégedésére kezelte. Dán Bella ártatlan éneke nem sok vizet zavart. A darab sikerese Szathmári (Alidor) bohókás játéka nagy hatással volt, eltekintve az „Itt“ féle aromatikusan jelenettől, melyet a közönség érzékenyebb része megilletődéssel nézett végig.

— A sepsi-szentgyörgyi jótékony célú nőegylet újabb bizonyosságát adta annak, hogy fel tudja fogni magasztos hivatását. Nemcsak távolabbi, hanem közvetlen testvérünk iránt is le tudja róni a keresztényi szeretet és könyörületesség adóját. Az illyefalvi tűzkárosultak javára folyó hó 14-én táncmulatsággal összekötött hangversenyt és színelőadást rendezett, melynek eddigelé 125 ft tiszta jövedelem lett az eredménye. Az ezreke menő kárhoz képest ez összeg csak néhány harmatcseppje a könyörületnek — de ha a nőegylet jövedelmadását mások is követnék, legalább némi leg enyhíthetne a szerencsétlen tűzkárosultak nyomora! Nem csak azért adozunk elismeréssel a nőegyletnek, mert tehetségehez képest segített a nyomorultakon, hanem azért is, hogy közönségünknek egy ritka élvezetesi estélyt szerzett. Az estély három szakaszból álló programja már előre sok élvezetet ígért, — várakozásunkban nem csalódunk: a vegyeskarok, a női tercett, a helybeli dalárda férfiakra szebbnél szebb összhangzatos dallamokkal gyönyörködtették a szép számú közönséget, Kiss Pista népdalait, a művészi zongorajátékok négy és hatkére, Harmath Domokosné urasszony és Böhm József gym. tanár szavalata méltó ovitakban részesültek, a hálás közönség szebbnél szebb virágcsokrokkal jutalmazta a lelkes műkedvelőket. Sztopa ur színtársulata által előadott vígjáték: „Sülketnek kell lennie“ egészítette ki a műelőzetet. De hogy felednők ki a hangversenyt és színelőadást követő, rögtönzés színét viselő táncmulatságot? A színelőadás végeztével néhány percz alatt a színház tünceztremé alakítottatt az. A válogatott díszes közönség éjfélt után 2 óráig mulatott együtt. — Ez uttal skárba tesszük azt a referensünket, a ki a díszes toilletteket annyi szakértelemmel tudja méltányolni, ezt a mulatságot az egyszerű háziasság, fészterlen jövedelmezte. Az estély tiszta jövedelméről és kiadásairól lapunk alább ad kimutatást.

— A sugási „gözlő“ ez évben már harmadik emberéletet oltá ki. Butak Samu sepsizyörgyi lakos ugyanis folyó hó 15-én vitába keveredett testvérével, Jánossal s roppant ingerültségében átdőlt egy késsel. A tett elkövetése után feltámad benne a gyűlötrő megbánás; magához vett palack palinkát s egyalogolt az erdőben levő barlanghoz. Ott kiürítette a palackot, mámorosan elszunyodott, hogy többfel se ébredjen; megölte a szénsav. A megsebesített testvér veszélyes seblázban fekszik. Az öngyilkost csak más nap találta meg a barlangban, honnan a helybeli kórházba szállított s tegnap eltemették. — Az öngyilkos első neje néhány év előtt szintén a sugási barlangban lelta halálát.

— Nyilvános számadás a sepsi-szentgyörgyi jótékony célú nőegylet által az illyefalvi tűzkárosultak javára 1879. október 14-én rendezett táncmulatsággal összekötött hangverseny és színelőadás eredményéről. A bevétel: Belépti jegek árából és felülfizetésekből a rendező bizottság számadása szerint 180 ft. Felülfizettek: Tek. Nagy Józsefné 2 ft, mélt. br. Apor Gábor 4 ft, t. özv. Kupferstich Jakabné 1 ft, t. özv. Málnási Antalné 2 ft, t. Bogdán Andrásné 1 ft, t. Bogdán Istvánné 1 ft, t. Bogdán Andrási 1 ft, t. Horváth Ferencz 50 kr, t. Gál Antal 30 kr, t. Eggelmayer Adolf 1 ft, t. Izák József 50 kr, N. N. 30 kr, t. Sorbán János 50 kr, t. Császár Sándor 50 kr, t. János Dávid 2 ft, ngos Kelemen Lajosné 1 ft, Zathureczky Izabellá k. a. 1 ft. B) Kiadás a rendező bizottság számadása szerint 65 ft. Maradt tiszta jövedelem 115 ft. Utólagosan áldórt titkár utján adakoztak: t. özvegy Nagy Tamásné 2 forint, t. Eresztvényi László 1 ft, t. D. Veres Gyula 1 ft, t. Nagy Károly ügyvéd 1 ft, tisz. Fülöp Géza 50 kr, összesen 5 ft 50 kr. A fennírt tiszta jövedelem ezzel együtt 120 ft 50 kr az illyet tűzkárosultak közt leendő kiosztás végett az illyefalvi egyházi és községi előjárósághoz átküldött. — Az áldozatkész közreműködők, a kegyes adakozók és felülfizetők fogadják a szerencsétlen károsultak nevében legforróbb köszönetünket. — Utólagosan nőegyletünk elnökségéhez mélt. gróf Nemes János a fennírt czélra küldött 5 ftot; ezen összeg, mint szintén az ezután bejövendő kegyes adományok e lapok utján nyilvánosan nyugtázva azonnal illető helyre fognak küldetni. — Sepsizyörgy, 1879. október 16. á.

Kelemen Lajosné,
alelnök.

Bogdán Andrásné,
alelnök.

Révay Lajos, titkár.

— A belügyminiszter és a gyógyszerészek. A belügyminiszter tapasztalta azt, hogy sok gyógyszerész, ki megnyeri a gyógytár felállítására a jogot, azt nem állítja fel, s ezáltal azok, kiknek joga volna gyógytárt állítani, kárt szenvednek. Ennélfogva a miniszter elrendelte, hogy mindazok, a kik a jog elnyerése napától számítva egy év alatt a kitűzött helyen a gyógytárt fel nem állítják, ebbeli jogukat elvesztik.

— A lakást néző Andrássy gróf. E hó 12-én délután a budai Andrássy-palotában lakó W. nevű táncmester épen az orszona mellett ült feleségével együtt. A mint a kávét szűrésölték, egy elegans ur lépett a szobába. A táncmester, miután az ő sasonja épen most kezdődik, azt gondolta, egy uri tanítvány jelentkezik nála; azonban e véleményét csakhamar eloszlatta a belépő, — azt adván elő, hogy a lakást ohajja megnézni. „Oh, a lakás — felelt W. — nem kiadó; bár nem kem felmondták, de nem jó be új lakó, mert a lakostályt a házi ur maga foglalja el.“ „Nos, és épen én vagyok az“, felelt Andrássy, kit szaváról W. különben is megismert. A gróf megtekintve a szobákat, eltávozott.

— Tóth Kálmán koszorús költőnk, mint mély részvétellel értesülünk, részleges szélhűdés érte, minék folytán elvesztette beszédét képességét. Reméljük, hogy az orvosi tudományok sikerül fog a kitűnő férfit az irodalomnak és a hazának megmenteni.

— Óriási tűz Ó Budán. E hó 13-án délután 1 órakor nagy tüzlárma támadt Ó Budán. A III. kor. fúton létező Spitzer Gerzson-féle kékfestőgyár égett. A tűz a gyár kapujával szemben levő vízrevesoir épületében támadt s a szél által fokozva rendkívüli gyorsasággal terjedt el az egész épületen. A tüzőlők a színhelyre érkezvén, mindenekelőtt a szomszédépületek megmentésén fáradoztak, miután a már teljesen lángokban álló Spitzer-féle gyár megmentéséről szó sem lehetett. A szomszédépületek megmentésére irányult törekvés is meghiúsult, mert az erős szél által ideoda csapkodó lángok csakhamar elborították a szomszédos Lenz-féle bőrgyárt is. A tüzőlők emberfeletti erőmefeszítést tanúsítottak, de csakhamar még óriásibb feladattal kellett megküzdeniök. A forráság és erős szél folytán a korona-utca és fútt sarkán levő Lőfler-féle házak is égni kezdtek. Ez újabb veszélynek azonban gyorsan elejét vették. Alighogy e veszélyt elhárították a tüzőlők, midőn a Spitzer-féle gyártól balra fekvő Budas-pitz-féle ház gyúlt ki. A tüzőlők ekként három feldőlvén igénybe véve, a nagy vízhiány és erős szél miatt keveset tehettek a tűz elfojtására s inkább az égő gyárban felhalmozott anyag vaszonkészlet megmentésén fáradoztak, mi legnagyobb részben sikerült is nekik. 2 órakor rendkívüli magásra csaptak fel a lángok, s a Spitzer-féle gyár II. eletele, melyet szárító helyül használtak, irtózatropogással bedőlt. E bedőlés alkalmával egy munkás, aki szintén a vaszonkészlet mentésén fáradozott, balkarján jelentékeny sérülést szenvedett. A fűt 2 óra felé már tele volt kiváncsi bámulókkal, kiket a kivonult két „Este“ század csak nagy erőfeszítéssel tudott visszatartani. A vízhiány rendkívül nagy volt, a fecskerdők számára hordókban szállították a vizet, csak a kis göcsfcskendő bocsátotta szivó csöveit közvetlen a Dunába, de ezek hatalmas vizugarai is tettehetlennek mutatkoztak a pusztító elemmel szemben. Száz meg száz kéz, tüzőlők, katonák, munkások és idegenek igyekeztek menteni, amit csak lehetett és me. könnyíteni a tüzőlők feladatát. A leégett épületek mind biztosítva voltak. A Lenz és Budas-pitz házak tetőzet teljesen leégett; egynegyed 4-kor a tűz lokalizálva lett ugyan, de azért még folyvást dühöngött.

— Földrendések. Az eddig közöltéken kívül a déli részekben támadt földrendésről még a következőket írhatjuk: Resiczán e hó 10-én délután 4 óra 45 p. földrendés volt. A földrendés 7 órakor újra ismétlődött. 11-én reggel azonban négyezer ismétlődő gyorsan egymásra következő dühörgősvet volt hallható, mit erős rengés követett. Romániából Verciorvából is hasonló tudósítás érkezik. Általában a földrendés nemcsak a már említett helyeken, hanem Magyar és Erdélyország, valamint Románia nagy részében észlelhető volt.

— Egy osztrák miniszter. A perzsa eredetű. Zimalkovszky, Galiczia jelenlegi minisztere voltaképpen perzsa eredetű. Legálább ezt írja a „Dziennik Poznanski“ s ezt a következő érdekes módon beszéli el: Midőn a híres keleti utazó Potocki Jan gróf a mult században Perzsia sivatagon egy elhagyott gyermeket talált, kit egy karaván vagy esetleg, vagy akaratból elhagyott. Az utazó a gyermeket magával hozta Galicziába s ott felneveltette. Potocki gróf a talált gyermeknek, édesanyja a föld után (je mia) adta a Zimalkovszky nevet. S ennek a fiúnak utódja a mostani gácsországi miniszter.

— Megtévedt. A „Rozsnyói Híradó“ írja a következő epizódot: Megyezerte ismert és közszeretben álló urambátyáknak, B. P. urnak érdekes kalandja volt a mult napokban. A feleli vasuti állomáson a vonatot várva, meglát egy uri embert, aki elannyira hasonlított Sz. dobsinai ügyvédhez, hogy P. odament hozzá s ismert humillimus servus köszöntése közben barátságosan megveregette vállát, és megkérdezte: hol jár itt öcsém uram? A kérdett „nik spreken ungarisch“ elválasztott, sőt az öreg ur hoch deutsch alkalomszerű nyilatkozatára is azt válaszolta: auk teutsch schlekt, ik bin ein Franzose. Az öreg ur látván, hogy tévedett, egész nyugodtan odább állott s midőn meghallotta, hogy a kérdéses uri egyén Duc de Chartres, Lajos Fülöp volt francia király

unokaöccse, a ki Coburg herceghez utazik vadászatra, — azt felelé egész flegmával: — „Nem tesz semmit!”

— Garibaldi válópöréről. Mint tudva van, az agz tábornok válni akar feleségétől, Giuseppina Rajmonditól s az ellene fölhözött okok egyik legnyomósabbja az, hogy a nő Garibaldi-nak vallomást tett, hogy a tábornok egyik tisztje anyává tette. A felség e váddal szemben nyilatkozatot tett közbe a Pungolóban, kijelentvén, hogy az egész csak ráfogás és a tábornok valamelyik barátja költötte, hogy az elválásra ürügy legyen.

— Don Carlosnak nincs szerencséje embereivel. Az arany gyapju történetét mindenki tudja, most meg egyik bizalmas szolgája lopta meg 30,000 frank erejéig. Egy cheket küldött általa bankárjához, ki a pénzt fel is vette s utba ejtett egy játék házat, hol pár perc alatt eljátszott 6000 frankot. Most már nem mert többé ura elé kerülni, hanem hazament máházott és megszökött. A spanyol pretendens csak várta embere visszatérését, de hiába. Végre a bankárhoz küldött, s megtudta, hogy a pénzt már rég felvették. A szökevényt nyomozzák.

— Rémes jelenet. A Jászberényhez tartozó boldogházi pusztán, Iványi István vagyonos földművelő tanyai birtokán f. hó 9-én tűz ütött ki. Víz hiányában az oltás igen nehezen ment és már beégéstől kezdtek tartani, midőn a derék Mizsey András Miklós jászberényi földtulajdonos és Tóth Mihály tanyai gazda a lángok közé léptek. Fejszével, csákánnyal akartak erőt venni a bőszen, ámde munkálkodásuk közepett beszakadt a tető, és a földözö nemes emberbarátokat izzó parázsok alá temető. Fényes lángsugarak közt vergődött a két szerencsétlen, mígnem szurufak dőltek a gerendákra, hamu takarta a parázsokat és a szennyes fekete füst eltakarta a borzadt képet. Csak később találták meg a két szénén égett becsületes ember maradványait.

— Harminczhét ember megégett Volodarcban, a kiewi kormányzóságban, egy fiu vigyázatlansága miatt. Egy hordó kerosint kellett volna az előszobából behoznia és a hordó dugaszára ejtette a gyertyát. E veszedelmes gyúlékony anyag azonnal lobbot vetett. A gyermek kiáltására többen odasiettek és a szabadba akarták kivinni az égő hordót, mi közben az egyszerre szétrobbant és a zajra összecsoportosult embertömeg közbe freccsent a lánggal égő folyadék. Egyszerre harminczhétnek a ruhája gyuladt meg s bár a többiek letépni igyekeztek róluk az égő ruhát, 18-an már is meg haltak, a többiek szintén nagyon ősz szegek és életkőhöz kevés a remény. Természetes, hogy a ház szintén meggyuladt, ennek oltására azonban senki sem gondolt.

— Ujabb szerencsétlenség történt Debrecenben a miatt, hogy a fegyverrel vigyázatlanul bántak. Pár nap előtt tanuló, részben gazdaszok, részben theologusok, felfegyverkezve a meczi puszta vadászni mentek; ez alkalommal Balázs Péter nevű harmadéves theologusnak hóna alatt vízszintesen tartott fegyvere véletlenül elcsúszott s oly szerencsétlenül, hogy az előtte közel levő társát, Győry József gazdasz tanuló megöltte, ki azonnal összeesett. A szajoli állomásfőnök jelezte Szolnokra a mozdony indulását, a távíró-készülék azonban elromlott s így a jelentést Szolnokon nem kapták meg. — Furcsa dolog, hogy még ilyenek is megtörténhetnek!

— Megakadályozott vasúti szerencsétlenség. A napokban alig indult ki a szolnoki pályaudvarról a személyvonat, — a midőn szembe vele, prűszkölve, dűbörögve nyilsebességgel rohant Szajol felől egy mozdony. Természetesen általános lett a rémület az egész vonaton és többen már ki is akartak ugrálni; a magános mozdony vezetőjének azonban sikerült még idején megállítani a gépet. A szajoli állomásfőnök jelezte Szolnokra a mozdony indulását, a távíró-készülék azonban elromlott s így a jelentést Szolnokon nem kapták meg. — Furcsa dolog, hogy még ilyenek is megtörténhetnek!

— Czigány-nők, mint utonállók. Lobkovitz hercegnő a múlt hétfőn krimici kastélyából Malefice felé sétált, midőn két czigány asszony elébe állt s alamiznát kért tőle. A hercegnő elé vette tárczáját s pár krajczárt adott a kéréstől. Ezek azonban nem elégedtek meg vele s kikapták a hercegnő kezéből tárczáját majd a nyakán volt medalliont tépték le s elszaladtak. A hercegnőt e váratlan megtámadás annyira meglepte hogy még segélyért is csak akkor kiáltott, mikor a czigányasszonyok már messze voltak.

— Egy millió hamis bankjő. A szentpétervári lapok jelentése szerint a napokban egy előkelő hölgnél egy millió rubelre menő hamis bankjegyet találtak. A jegyek 5, 10 és száz rubelések voltak és Londonban készülték s cívetettek címe alatt érkezett Szentpétervárra. A megindított vizsgálat számos kiváló gyűniséget érdekeltek talált e bűnügyben.

Rejtélyes gyilkosság. Lukács János b. tamási lakos a múlt hó végén levelet vitt P. Teszére, a honnét vissza is indult, de haza nem tért. Azonnal keresésére indultak, s P. Teszér és Tamási között egy köhíd mellett, iszonyuan össze-rozcsozott testtel találták, minek következtében elhalt. A hivatalos vizsgálat agyonverést constatált. Azt gyanítják, hogy többen voltak, kik útját állot-

ták s valószínűleg magánbelső müködött közre. A pápai szolgabírósg erőlyesen nyomozza a tetteseket.

— Elvetemült boszu. A múlt héten H. M.-Vásárhelyen egy fiatal párt adtak össze. Mikor a násznép a templomból kijött, egy kő zuhant le a toronyból, a menyasszony fejére, melyet azonnal elborított a vér. Midőn kutatták, honnét esett le a kő, a toronyban egy borbélyegényt találtak, ki boszúból követte el e nyomorult vett ket, mivel a lány műshoz ment feleségül.

— Hétszerezes özvegy. Amerikában közelebb egy Abbott Benjamin nevű uri ember halt meg, kinek felesége ezáltal hetediké lett özvegy. Midőn utoljára férjhez ment Abbothoz, ezelőtt négy évvel, 78 éves volt, Abbot 74. Családi neve: miss Williams, az idők során lett: Trauy, Riggs, Farow, Walece, Barry, Pratt és Abbot asszony. Még lánykorában azt álmodta, hogy nyolcz férje lesz s a már 82 éves matróna várja is a nyolczadikat.

— Egy törvényszéki elnök, mint don Juan. Híre járt a közelebbi napokban, hogy az a . . . i törvényszék elnökét kinevezték a királyi táblához bíróknak. Kérdés, e hír nincse-némi összeköttetésben azzal a pikáns pletykával, mely nemrég A . . . városban közszájon forgott. Az egyik törvényszéki bírónak szép felesége van és sokan udvarolnak neki, de senki oly hevesen, mint a törvényszéki elnök ur udvarolt. A férjek ilyenkor mindig alkalmatlanok; de e bajon segített a leleményes elnök azáltal, hogy teendőit általa végeztetett el, mert ő, mint mondá, gyöngéledik s egyideig ritkábban jár be a hivatalba. Ez is a mindennapi dolog, hogy a férjeket nem nehéz elbolondítani. Mért lett volna kivétel a szép asszony férje? I csakugyan, pár hétig a bíró ur hűségese helyettesítette az elnök urat; az elnök ur pedig — gyöngéledett. Egyszer a bíró ur névtelen levelet kap, mely megsúgt neki, hogy „kutyá van e kertben”. A bíró nem szólított semmit, zsebre duggyúrta a levelet s másnap nyolcznap szabadságot kért, család ügyeinek rendezése végett”. Természetesen, megadott neki; a kis feleség pedig, az ármányos, váltig kérte, hogy ne maradjon sokáig, térjen mielőbb vissza. Ez édes unszolás nem maradhatott hatás nélkül. A legközelebbi állomáson leszállt, kocsit fogadott, és éjjel hazahajtatott. Régi, eltűnt fogás, — de még mindig sikeres. Betoppan a férj a neje szobájába, hol sötét van, gyertyát gyújt és — a levél nem hazudott. Meg kell jegyeznünk, hogy a férj, kiről itt szó van, nagyon prózá ember volt. Nem vont elő revolvert, nem lötte föbe a hűtlent, a csábítót és aztán magát, hanem egyet fordult, a meglepett turbékolókra csukta az ajtót s pár percmulva visszatért. Vele jött a kocsis és a szobaleány. Egyik kezében toll és papír, a másikban egy — mogyorófa-páloza volt. A tollat és papírt oda adta nejknek; a bottal pedig, — na, hiszen képzélik már önök. A feleségnek minden egyes üstést jegyzőkönyvre kellett venni s mikor a férj bevégezte munkáját, az elnök sajátkezőleg aláírta a jegyzőkönyvet, bizonyoságul annak, hogy az ültegeket hiány nélkül átvette. A két tanu, a kocsis és szobaleány aláírták. A bíró másnap haza vitte feleségét az anyjához. „Igy rendezte Családi ügyeit”. Az elnök szabadságra ment s még nem tárt vissza s ha a fennem fennemített hír való, nem is fog visszatérni.

Érték- és váltó-árjolyam a bécsi cs. kir. tőzsdén október 17

Magyar aranyjáradék	
„ kincstári utalványok I. kibocsátá	
„ „ „ II. „	
„ keleti vasut II. kibocsátási államköt. 85.—	
„ „ „ 1876. évi államkötvény 76.—	
„ vasuti kölcsönkötvény 105.—	
„ földterhermentesítési kötvény 90.50	
Erdélyi 90.75	
Horvátzlavon 88.—	
Szölődzésmaváltsági 88.55	
Osztrák egys. államadósság papirban 87.25	
„ „ „ ezüstben 86.75	
M. aranyjáradék 81.25	
1860. államsorsey 127.—	
Osztrák nemzeti bankrészevény 834.—	
„ hitelintézeti 254.—	
Magyar hitelbank 205.—	
Ezüst —	
Cs. kir. arany 5.58	
Napoleon'or 9.34	
Német birodalmi márka 57.83	
London 117.40	

Felelős szerkesztő: Málik József.

Kiadótulajdonos: Bernstein Márk.

HIRDETMEY.

Sepsi-Szentgyörgyön néh. Dévai János hagyatékát képező libeuz-utezai telke

csinos lakházzal szabad kézből örök áron eladó.

Sepsi-Szentgyörgy, 1879. okt. 17.

Dévai Károly.

TUTSEK E.

temetkezési intézete Brassóban

(felső nagy-utca 484 szám)

ajánlja dusan ellátott raktárát a nagyérdemű közönség figyelmébe. — Raktárban tart a legjobb gyártmányu

érczkoporsókat

a legelső kizárólag engedélyezett bécsi gyárból, valamint minden fajta saját gyártmányu

fakoporsókat

is, ugyszintén minden a temetkezéshez és gyászolók részére szükségendő czikkeket dús választékban a legjutányosabb árak mellett.

Elvállal minden rendű egész kiállításokat is a legolcsóbb osztálytól a legfényesebb jutányosan szabott ár mellett.

Az intézet saját díszes

1—0

HALOTTI KOCSI-

val is rendelkezik, mit kívánatra vidékre is kiad.

Van s eremesem tisztelettel értesíteni a n. é közönséget, miszerint a **BOGDÁN FLÓRIÁN**-féle háiban

KERESKEDÉST

nyitottam Üzletemben dús választéka van mindennemű női

s férfi divatczikkekeknek, legujabb és jutányos árakban kiadandó női ruhakelméknek, pipere stb. neműeknek.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1879. okt. 8-án.

Fogolyan Lukacs,

kereskedő.